

NOVES DE QUERALT

Setembre del 1988

HOMILIA DE LA GALA (Text íntegre)

Mn. Ramon Alsina i Santandreu

Per la circumstància familiar de tenir la mare velleta i malalta, m'he passat hores de nit a l'espona del seu llit i m'ha vagat de rumiar la resposta a una pregunta que reiteradament se'm presentava: Què fa una mare a casa? Què aporta de més essencial, a la vida de família? La resposta directa és que aquella dona callada i feïnera fa que la casa sigui acollidora, agradable, familiar per a tots els fills; tenim al cap la imatge tan nostra de la mestressa de casa. Però arriba el moment -i m'ha arribat- en el qual aquella mestressa feïnera i endreçada, callada i servicial, no pot feinejar; seu a una cadira, jau al llit, mentre veus com cada dia les seves facultats es van marcint. Què aporta ara la meua mare a casa?... No trasteja, ni feïneja, ja no remena com a mestressa! I ara és quan justament descobreixo la seva millor feina, la seva aportació essencial de mare: senzillament, FA CASA. Fa que la casa sigui casa pairal per a tots els fills. Mentre la mare viu és casa de tots els fills i tots hi tenen la llibertat de fill; quan la mare mort comença la seva demolició com a casa pairal i es va convertint en la casa de l'hereu. Moltes vegades ho he dit a la meua mare: quan ella demana a Déu que se l'emporti perquè ací ja no hi fa res, jo li dic: FEU CASA, MARE. FEU CASA! Mentre visqueu, aquí és casa de tots els fills i és casa meua; quan vós faltareu, serà la casa dels meus germans. I Déu faci que llavors sepiguem estimar-nos com ho fem ara.

Perquè la vida de les famílies com la dels pobles, de tant en tant passa per moments especialment dificultosos; a vegades per falta de salut, a voltes per contratemps econòmics o per falta de feina; sovint es produeixen desacords profunds causats per incompatibilitats de caràcters o d'interessos oposats, o per la irrupció d'idees contraposades, o per manca d'educació per a la convivència o, simplement, per malentesos que ningú no vol pas aclarir. Pobre poble i pobra família si en aquesta circumstància no tenen un amor que els abrigui, una mà que els aplegui, un cor que els agermani. Pobres d'ells si no tenen una mare, per velleta que sigui... Perpetuaran les discrepàncies, aprofundiran les discòrdies, cavaràn trinxeres, enardiran els odis... i esclataran en petita o grossa guerra civil (incivil, que deia l'estimat i enyorat Mn. Armengou).

Germans, feta aquesta introducció, com a capellà fill de Berga i en nom de la Mare dels berguedans m'atreveixo a formular en veu alta una pregunta que em puny el cor: davant la dificultosa convivència ciutadana arran de les darreres eleccions municipals em pregunto: Es que Berga s'ha quedat sense Mare? Es que els berguedans hem perdut la fe en la Mare que sempre ens ha agermanat? Es que avui ens hem quedat orfes de Mare i restem abandonats als nostres egoïsmes i ressentiments de germans mal avinguts? Sembla que no sabem perdonar ni recompondre les velles amistats; mantenim enfrontaments que mai no seran un bon servei al poble; diem, escrivim, contra-escrivim, ens tirem els plats pel cap. Portem un reiet al cos que no ens permet "encara" de ser veritables demòcrates per més que ho proclamem. La impressió que en resulta, és que a Berga tots som uns hereus únics que pretenem l'exclusiva de bons berguedans i per això rebutgem les persones i les iniciatives que no són nostres o del nostre coll, com si vinguessin de berguedans avortons.

A TOTS avui se'ns dicta -no ho fa la Mare?- un examen de consciència. En les actuals circumstàncies serà bo que jo em preguntí:

-En què he faltat a la veritat?... posant-hi cullerada, exagerant allò que m'ha dit, o afegint-hi quelcom de la meua collita...

-En què he faltat a la lleialtat?... dient i desdient, proclamant aquí allò que allà havia negat, fent fil blanc-fil negre, portant noves no pas en so de pau...

-En què he faltat al servei del poble?... servint els meus interessos i els del meu grup, fent-los passar com d'interès per a tothom...

Am Jesús jo us diria si tingués prou força moral: qui estigui net, que tiri la primera pedra! Qui de nosaltres la podria tirar?